

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

29 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte –Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Bejenari Mihail

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 19.03.2021 – 15.07.2021.

Instanța de apel: 29.07.2021 – 10.11.2021.

Instanța de recurs: 05.04.2022 – 29.06.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 15 iulie 2021, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Bejenari Mihail a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ Codul de procedură penală i-a fost stabilită pedeapsa sub formă 4 (patru) ani 8 (opt) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată prin noua sentință a fost adăugat parțial, partea neexecutată de 2 (doi) ani 2 (două) luni a pedepsei stabilite lui Bejenari Mihail, conform Deciziei Curții Supreme de Justiție din 26 februarie 2019, fiindu-i stabilită definitiv o pedeapsă sub formă de 6 (șase) ani 2 (două) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei urmând a fi calculat din data pronunțării sentinței - 15 iulie 2021.

A fost încasat de la Bejenari Mihail în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore, T.S., prejudiciul moral în mărime de 20 000 (douăzeci mii) lei, și cheltuielile pentru asistența juridică în mărime de 5000 (cinci mii) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a constatat că, Bejenari Mihail, în perioada de timp cuprinsă între 16 aprilie 2020-12 august 2020, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale manifestate prin săvârșirea de acțiuni perverse față de o persoană despre care cunoștea cu certitudine că nu a atins vârsta de 16 ani, conștientizând acțiunile sale ilegale și imorale, acționând intenționat, ispășindu-și pedeapsa în calitate de condamnat și aflându-se în Penitenciarul nr.18 X., amplasat în r-nul Orhei, com. Y., sat. X., utilizând telefoane mobile conectate la rețeaua Internet și rețele de socializare inclusiv contul său din rețeaua de socializare www.odnoklassniki.ru cu numele „Питерски” (<https://ok.ru/messages/572733873440>) a purtat discuții cu caracter obscen și cinic referitor la raporturile sexuale și organe genitale cu minora T.C., născută la 12 septembrie 2007, care era înregistrată în rețeaua de socializare www.odnoklassniki.ru cu numele „Korina” (<https://ok.ru/profile/575541491075>) și este sora consăteanului și prietenului său T.G. și cu membrii familiei căreia Bejenari Mihail era în relații amicale, fiind consăteni.

De asemenea, Bejenari Mihail, utilizând telefoane mobile conectate la rețeaua Internet, aflându-se în Penitenciarul nr. 18 X., i-a expediat în formă electronică minorei T.C. poze cu caracter pornografic în care erau reprezentate persoane dezgolite în ipostaze indecente cât și un link (adresă electronică ce direcționează utilizatorul către o pagină web) care a fost accesat de minora T.C. unde ultima a vizualizat imagini ce reprezentau organe genitale ale diverselor persoane.

Tot el, urmărind același scop infracțional, în timpul discuțiilor online, a determinat-o pe T.C. să-i expedieze prin mijloace de comunicare online poze în formă electronică, în care T.C. ar apărea doar în lenjerie intimă, dar și în care să-și expună la vedere organele genitale, ceea ce ultima parțial a și făcut, expediindu-i trei poze în lenjerie intimă.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Bejenari Mihail a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 175 Cod penal - acțiuni perverse, adică acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 16 ani, constând în discuții cu caracter obscen sau cinic purtate cu victima referitor la raporturile sexuale, punerea la dispoziția victimei a materialelor cu caracter pornografic precum și în alte acțiuni cu caracter sexual.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului, a declarat apel, solicitând casarea sentinței în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a-i aplica inculpatului o pedeapsă mai blândă, cu respingerea totodată a acțiunii civile, înaintate de reprezentantul părții vătămate, pe motiv că nu au fost prezentate careva probe ale suferințelor morale suportate de partea vătămată.

3.1 În motivarea cererii de apel s-au invocat următoarele motive:

- inculpatul și-a recunoscut integral vinovăția, a solicitat examinarea pricinii în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, s-a căit sincer de cele săvârșite;

- infracțiunea prevăzută la 175 Cod penal se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani;

- instanța la aplicarea pedepsei penale, parțial a luat în calcul regulile prevăzute la art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală;

- consideră incorectă poziția instanței de a-i aplica inculpatului pedeapsa maximala de 4 ani și 8 luni, în timp ce aceasta putea fi în limitele 2 ani - 4 ani și 8 luni, or, în speță sunt prezente circumstanțe, care permiteau instanței să aplice pedeapsa minimala prevăzută, adică 2 ani închisoare;

- partea vătămată în cadrul audierilor a declarat că pe Bejenari Mihail îl cunoștea de mică, deoarece acesta venea la ei în oșpeție și a locuit la ei. Nu cunoaște cum l-a găsit în rețeaua de socializare „odnoklassniki.ru”, cu acesta discuta mai des în anul 2020, în una din discuțiile dintre aceștia doi, Bejenari Mihail i-a propus... de mai multe ori dacă poate să îi expedieze o poză cu ea dezbrăcată, insistând asupra acestui lucru. La insistențele lui Bejenari Mihail, ea s-a fotografiat și i-a expediat poze;

- instanța de fond nu a dat o justă și legală apreciere faptului că Bejenari Mihail a comis infracțiunea ce i se imputa în timpul aflării sale în penitenciar, ispășindu-și pedeapsa pentru o alta infracțiune, astfel că dânsul, în cazul în care partea vătămată ar fi refuzat solicitărilor acestuia, nu ar fi avut nici o posibilitate pentru a o impune sa-i fie satisfăcute cerințele, fapt ce contravine criteriilor individualizării pedepsei penale, stipulate în art. 61 și 75 Cod penal, potrivit cărora aceasta era obligată să le ia în considerare în virtutea prescripțiilor de drept conținute în aceste norme;

- împrejurările enunțate atestă în mod concludent că hotărârea instanței de fond nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția și că aceasta i-a aplicat inculpatului pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale menționate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2021 a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Pruteanu Vasile în interesele inculpatului, fiind menținută sentința Judecătorei Orhei, sediul Central din 15 iulie 2021, pronunțată în privința lui Bejenari Mihail.

4.1 Instanța de apel analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, a constatat că instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

S-a constatat că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și

veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Bejenari Mihail în baza art. 175 Cod penal, individualizată prin „acțiuni perverse, adică acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 16 ani, constând în discuții cu caracter obscen sau cinic purtate cu victima referitor la raporturile sexuale, punerea la dispoziția victimei a materialelor cu caracter pornografic precum și în alte acțiuni cu caracter sexual”.

Curtea de apel, având în vedere argumentele apelului declarat în coraport cu circumstanțele constatate a reținut că la stabilirea pedepsei, instanța ține seama de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. Astfel s-a concluzionat că, sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

S-a statuat în calitate de circumstanțe atenuante, conform art. 76 Cod penal, recunoașterea vinei, căința sinceră de cele comise, circumstanțe agravante conform art. 77 Cod penal, lipsesc.

Instanța de apel a exclus din învinuire circumstanța agravantă săvârșirea infracțiunii cu bună știință împotriva unui minor pe motiv, că circumstanța în cauză este prevăzută în calitate de semn calificativ la infracțiunea incriminată.

În speță, apreciind totalitatea împrejurărilor obiective și subiective, instanța de apel a fost solidară cu aprecierea primei instanțe, că scopul pedepsei penale poate fi atins prin aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de închisoare. Luând în considerație faptul că soluționarea cauzei penale, la solicitarea inculpatului, a avut loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta recunoscând în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, instanța de fond a luat în calcul regulile prevăzute la art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la aplicarea pedepsei penale. Relevant este la caz este că condamnatul a comis infracțiunea aflându-se în locurile de detenție, și asupra unei minore, având antecedente penale și în stare de recidivă periculoasă.

Conform prevederilor art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal, s-a considerat că neavând antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni grave - dacă au expirat 6 ani după executarea pedepsei. Conform art. 34 alin. (2) lit. b) Cod penal, recidiva se consideră periculoasă dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune intenționată gravă sau deosebit de gravă a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă.

În condițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, s-a stabilit noua limită minimă și maximă de pedeapsă, stabilită la art. 175 Cod penal, prin

reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă minime și maxime sub formă de închisoare, care este de la 2 ani și 4 ani 7 luni.

Instanța de apel a reținut că inculpatul, Bejenari Mihail, anterior a fost judecat prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Telenești, în baza art. 186 alin. (4) și art. 290 lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu aplicarea art. 70 alin. (3¹) Cod penal, definitiv cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, sub formă de 3 ani 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform Deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2018, a fost casată parțial sentința primei instanțe, iar Bejenari Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (4) și art. 290 lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu aplicarea art. 70 alin. (3¹) Cod penal, definitiv cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, de 4 ani 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani, cu revocarea măsurii preventive arestul preventiv și fiind eliberat din sala de judecată.

Conform Deciziei Curții Supreme de Justiție din 26 februarie 2019, decizia Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2018 a fost casată parțial, iar Bejenari Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (4) și art. 290 lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu aplicarea art. 70 alin. (3¹) Cod penal, definitiv cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, de 4 ani 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a conchis că instanța de fond, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință corect a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei sub formă 2 ani 2 luni, stabilită inculpatului prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 26 februarie 2019.

Astfel, ținând cont de personalitatea inculpatului, căința sinceră, gradul pericolului social al faptelor incriminate, de comportamentul inculpatului, de antecedentele penale nestinse, Colegiul a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea lui de societate și în privința lui urmând a fi aplicată o pedeapsă sub formă de 6 (șase) ani 2 (două) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a indicat că în cadrul ședinței de judecată avocatul, părții vătămate minore, T.C. a înaintat acțiune civilă prin care a solicitat încasarea de la Bejenari Mihail, în beneficiul părții vătămate minore, T.C., prejudiciul moral în mărime de 100 000 (una sută mii) lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5000 (cinci mii) lei.

Instanța de apel studiind materialele cauzei și probele prezentate pe marginea acțiunii civile înaintate, a stabilit că în cadrul cercetării judecătorești inculpatul Bejenari Mihail, nu a recunoscut acțiunea civilă pretinsă de reprezentantul legal al părții vătămate minore T.C., Țuvrila Svetlana în mărime de 100000 lei, și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 5000 lei. Astfel, instanța de apel a fost absolut solidară cu concluzia primei instanțe că pretențiile

invocate cu privire la încasarea prejudiciului moral solicitate în acțiunea civilă în mărime de 100000 lei, sunt parțial întemeiate și probate și urmează a fi încasate în mărime de 20000 (douăzeci mii) lei, în rest pretențiile din acțiunea civilă în mărime de 80000 (optzeci mii) lei au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

La stabilirea cuantumului prejudiciului moral care urmează a fi încasat de la Bejenari Mihail, instanța de judecată a ținut cont de faptul că infracțiunea comisă atentează la inviolabilitatea sexuală a părții vătămate minore, și este comisă asupra unei minore, prin ce i s-a cauzat suferințe psihologice, disconfort emoțional și psihologic.

În ce privește pretențiile din acțiunea civilă cu privire la încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică, Colegiul a constatat că partea vătămată minoră a beneficiat de serviciile avocatului pe parcursul examinării cauzei penală în instanța de judecată, prin urmare aceste cheltuieli sunt reale rezonabile și necesare și urmează a fi încasate de la Bejenari Mihail în beneficiul reprezentantului părții vătămate minore, T.S. în cuantum integral.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului, prin recursul ordinar declarat, invocând incidența pct. 6) și 10) a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătoriai Orhei, sediul Central din 15 iulie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2021, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea stabilirii pedepsei, cu aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse penale mai blânde și respingerea acțiunii civile în partea încasării prejudiciului moral.

5.1 În motivarea recursului ordinar declarat, a invocat următoarele argumente:

- instanța de apel a apreciat eronat imposibilitatea aplicării unei pedepse penale mai blânde;

- similar instanței de fond, instanța de apel a individualizat eronat pedeapsa aplicată inculpatului;

- la aplicarea pedepsei penale instanța a ignorat prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal;

- la aplicarea pedepsei penale instanțele de judecată nu au luat în considerație că inculpatul a recunoscut integral vinovăția, cauza penală a fost examinată în procedură simplificată prevăzută la art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele

de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea apărării a invocat în calitate de temeiuri pentru recurs, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal raportând temeiul prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocat de apărător în recurs, cu textul deciziei instanței de apel, consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece decizia atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul avocatului, instanța de apel nu a admis nici o eroare care să afecteze soluția instanței, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului indicat.

Din textul recursului se reține că recurentul este de acord cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Bejenari Mihail în baza art. 175 Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, însă nu este de acord cu pedeapsa stabilită sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 8 (opt) luni, solicitând să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Colegiul penal menționează că pedeapsa stabilită de către instanțele judecătorești inferioare a fost stabilită în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal.

În acest context, se atestă că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Bejenari Mihail a săvârșit infracțiunea imputată lui, stabilindu-i o pedeapsă proporțională în raport cu infracțiunea comisă, împrejurări ce au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Opozant argumentelor invocate de către recurent precum că, pedeapsa este una neechitabilă și prea aspră ținând cont de faptul că a recunoscut vina și că cauza penală a fost examinată în procedură simplificată prevăzută la art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Colegiul notează că instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în termenii specificați în dispozitivul sentinței.

Tot aici se constată că cu privire la personalitatea inculpatului, instanța a reținut că ultimul a recunoscut integral vina, cauza fiind judecată în procedură simplificată, că condamnatul a comis infracțiunea aflându-se în locurile de detenție, și asupra unei minore, având antecedente penale și în stare de recidivă periculoasă.

S-a notat că inculpatul, Bejenari Mihail, anterior a fost judecat prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26 februarie 2019, și recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (4) și art. 290 lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu aplicarea art. 70 alin. (3¹) Cod penal, definitiv cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, de 4 ani 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel că, în corespundere cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a conchis că instanța de fond, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință corect a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei sub formă de 2 ani și 2 luni, stabilită inculpatului prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 26 februarie 2019, fiindu-i stabilită definitiv o pedeapsă sub formă de 6 (șase) ani și 2 (două) luni

închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a constatat că, în speță, nu poate fi numită în privința inculpatului Bejenari Mihail o pedeapsă mai blândă, de vreme ce condamnatul a comis infracțiunea aflându-se în locurile de detenție, având antecedente penale și în stare de recidivă periculoasă, concluzie ce este în concordanță cu prevederile art. 34 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În acest sens Colegiul penal consideră că, pedeapsa aplicată inculpatului Bejenari Mihail este corectă, echitabilă și proporțională faptei comise, numită ținându-se cont de scopul pedepsei penale. Pedeapsa aplicată corespunde gradului prejudiciabil și de pericol social, circumstanțelor comiterii infracțiunii, atitudinii inculpatului față de cele întâmplate și conștientizarea pericolului crimei săvârșite.

Colegiul penal reține că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Critica privind quantumul prejudiciului moral încasat, instanța de recurs ordinar o consideră neîntemeiată or, la stabilirea acestuia instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 219 Cod de procedură penală coroborate cu circumstanțele că infracțiunea comisă atentează la inviolabilitatea sexuală a părții vătămate minore, că a fost comisă asupra unei minore, prin ce ultimei i s-a cauzat suferințe psihologice și nemijlocit un disconfort psihologic și emoțional.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa aplicată inculpatului fiind una proporțională și echitabilă faptelor comise.

Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pruteanu Vasile în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Bejenari Mihail xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **18 august 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie